

Pui

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:

Pe an . . . . . Lei 20[—]
 Pe 1/2 an . . . . . „ 10[—]
 Pe 1/4 an . . . . . „ 6[—]

Redactor: Tepeș.

Redacția și administrația la
 „Tipografia Săteanului“
 Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
 învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Din vremea detragerii

„strategice“ a coroanelor.

Motto: Pe pământ împăciulă
 Și între oameni... păruială.

Pe vremea când fiecare leu se încorona cu patru coroane ștampilate s'a întâmplat o minună mare. Tachița, fauritorul minunilor guvernamentale, — după ce a făcut un hocus-pocus, — a arătat mulțimii bațul fermecat și cu magnetism, care la o singură mișcare va atrage toate coroanele din ogorul țării spre a le întrebuința pentru scopuri filantropice prin cele cabine englezești, cari au drept deviză pe frontispiciu două cifre fără valoare. Bațul acesta care se numește „proiectul de lege pentru detrageria rublelor și coroanelor“ cam pierzându-și magnetismul, deja la prima reprezentație n'a

putut produce nimic. Publicul țării românești a răs și a plâns, — ca Ianus din poveste, — de acest chics al artistului dela finanțe. A răs toată ceata geșef-tărăască și cămătărească fiindcă de aici înainte fiecare zi cu coroane le va umplea chimirul cu milioane; și au plâns toți cititorii și binefătorii acestei calicești reviste precum și toți cari știu că plugul nu se prinde de cap, ci de coarne, fiindcă pentru acești din urmă fiecare zi cu coroane va însemna o zi de ioame.

Cei cari credeau că vorba lui Bedeus & Comp. e vorbă de cioaie, — cu supliment gratuit, —

și va trebui să se audă în cer, au strâns maldăroaie mari de coroane, — cu vr'o câteva parale bucata, — spre a le vinde apoi stambii cu măsura de greutate egală adică: coroana pe leu. Inșă cum cerul nu poate auzi glasul tuturor... priveghitorilor, iar năsdăvanul Tachița ne mai fiind energicul candidat dela Brașov, vedem că și coroanele, — ca și cocoanele, — din ce se expun timp mai îndelungat, din aceia își pierd tot mai mult din valoare.

După spovedania lui Tachița toți cei cu „coroana și leul“ au început să împiănțe furcoalele în claie cu fânul bancii austro-ungare și, ca alungați de streche, au pornit goana după lei și după dolari.

Ce și-au zis ei: decât să căpătăm jumătate bonuri, un sfert procente de schimb, un sfert lei iar restul dare pe averile de războiu, mai bine să ne punem din vreme la adăpost.

În urma plasărilor și deplasărilor diferitelor valute stăutul a urgentat mașinile din Filadelfia pentru a putea transporta cu mare viteză dintr'un oraș într'altul pe acești doctori de schimb și de bursă.

Până la reprezentarea „detragerii“ data de magica baghetă a lui Tachița, marele public va da o reprezentație și mai monstruoasă în arenele coroanelor, rublelor, dolarilor și leilor, cu luări și apucări de cap, cu bâte pentru sute și cu părueli pentru numerar. În vreme ce plugarii și funcționarii vor juca rolul barbierilor, milionarii și gheșef-tării vor avea de jucat în rolul barbierilor.

Costumul drăguții mele.

(Copie de pe natură).

Auzând drăguța mea găzetele cum că zic
Românele să se îmbrace după românesc tipic,
Cum adevărat le prescrie humoristicul „Calic”

S'a pus cugele curat
Și cu brațe de bărbat
Pân s'a încostumat.
Și astfel încostumată
Venit'a la bal odată
Dar' de nu mă agrăia
Eu juram că nu e ea.

Rogu-vă să puneți seamă după cum vi-o descrie
Și să știți că așa fosca, nu cum trebuia să fie:
Labele ei cele de gâscă erau strânse ca'n șorub
In păpuși de catifea cu cătărame de plumb,
Ce dumneatei le cumpărase sub firma c'ar fi de-argint
Păpușii au fost decollați și din ei vedeai eșind
Niscari ciorapi cum e zăpada cu cenuse presărată,
Nici c'o mai fost în tot balul ca drăguța mea o fată.
Apoi rochiile întărite, vinefite și călcate
Avea cel puțin vre-o șapte pe trupul ei aruncate
Ca din furcă, iar la dos

Avea un snop de ovăs

Și preste el eară rochiile care văjoiau cu gust
Celui cu capul cam searbăd ori cu creerul îngust.

Apoi preste acestea, dragă, adevăratul costum

La care lucrase biata chiar din postul lui Crăciun

D'apoi ce costum, tot fluturi, tot ciucuri și zurgălaie

Apoi roș — sfinte Ilare! — de jurai că e văpaie.

Coșul ei ca-o berbință era strâns într'un peptar

De catifea vinefite împănate cu fluturi mari,

Ear pe cap purta o cărpă verde ca iarba cea verde

De sub care numai nasul o lecuță se mai vede,

Nici tu păr, nice frisură de sub ea nu se ivia,

Era de necunoscut draga mândruțița mea!

La grumazi purta o salbă împletită din mărgele

De-ți lua de tot vederea reflectând lumina'n ele,

Mănuși până la umăr îi erau goale goluțe

Mănuși de mătăsă sură erau trase'n degetuțe,

Și purta în mâni o batista, ear ordinea cea de danț

Era pe piept aninată într'un strălucitor lanț,

Și vorbea cu mumă-sa o ungurească de pustă

Nu cumva să se tradeze c'ar avea mintea îngustă

Și c'afar de românească dumniei n'ar mai vorbi

Și în limba cea mai cultă, cum o numesc ungerii.

Văzându-o la bal astfel, drept vă spun, n'o cunoscuți,

Credeam că este străină din țara cea cu săcuți,

Căci nici portul nice limba nu erau a mândrii mele,

Prea vorbea o păserească; prea era groasă la șele,

Dar când o privii mai bine, și văzând c'ar fi chiar ea

Imi ziseju: Sfinte Pahone! vai de mândruțița mea!

A înebunit săraca, port și limbă și-o schimbat,

Deci mai bine îmi fac seama, decât eu i-o fi bărbat,

Și cu acest gând nebun balul dracului l'am dat,

Și m'am pus pe alergat până de un birt am dat

Unde'n a meu disperare am beut m'am îmbătat,

Nici călcăiu vr'un bal d'atuncia, dar nici nu m'am însurat

Ci am pus gând dumnezeesc

Ca călugăr să trăiesc

Când cu una, când cu alta,

Până sapa și lopata

M'or face să uit costumul

Mândrii mele — bat'o fumul!

Dacă ar fi fost precum n'a fost...

Covaciul: Ce zici tu Nicolae de nașul meu,
care e de optzeci de ani și fumează ca un turc?...

Țăranul: Ce știi, dacă nu era acum mai bătrân
decât este, dacă nu fuma...

Sfat părintesc.

Când te vei mărita draga tatii să-ți cauți un
bărbat cuminte și să nu te uiți la avere, — cum o
făcut mumăta.

Numai de și-ar ținea cuvântul...

Râiosanștein: Pade Nichilae, se ști că azi viu pe urmă la dimita ca sa-mi plătești datoria.

Țăranul: Slavă Domnului că azi vii pe urmă, că destul mi-ai acrit sufletul cu vîntul tau.

Bărbatul ascultător.

Muerea: Ascultă de mine Toadere, nu te duce azi la cârciuma, ca ear 'ți cheltuești banii, ș'apoi vi beat noaptea târziu acasă, sperii copii!

Barbatul: Bine! Ca se'ți fac odată și ție pe voie, azi o să mă îmbat acasă!

Sfaturi părintești.

Fetiță ascultă-mă pe mine
De vrei să'ți umbie în lume bine
Mai las' moda și dracului,
Acață midărul de cui!
O fată, ce drept carte are
Numai oglinda cea mare
Va fi soțului soțioară
Ușoară ca piatra de moară,
Cu care nu va înota
Măcar dracul de l'ar lua,
Și bietul de și-ar arunca
De pe grumazi piatra cea grea
Atunci s'arată prost cu'n țap
Că mai greu apasă'i pe cap
Coarnele celea cârligate
Ce le poartă el din păcate
Și care i le-au pus iat'așa,
Din dragoste, nevastă-sa
Căci ia'i silit' a se găti
Cu bani de unde va găsi,
Precum exempli grația
Cazuri concrete aș arăta
De n'ar tăia popa limba.

Apoi fetiță să iubești,
Pe cel cu care te iubești,
Căci cine se bucură de pâne
Numai de pâne și de bine,
Va muri sub garduri străine
Gol și flămând cum se cuvîne.
Și dorul de a fi nevastă
E o socoteală vastă,
E chiar boala lipicioasă
La fetițele frumoase,
E chiar ultimul soroc
E scoposul cu noroc,
De aceia'n ori și ce fecior
Văd un răscumpărător
Ce le scapă de fetițe
De uricioasa feciorie;
Dar' feri-te fată frumoasă,
De astă boală lipicioasă
Și așteaptă că cel ce ți dat
Să fie scumpul tău bărbat
Te-a cere ei, dar' nu căuta
Numai în mândră fața sa,
Că iată'ți spun, poate fi el
Un lup de pelcuță de miel,
Un drac mârșav, impelițat
În larvă de inger curat.

Nu'i privi numai frisura
Mustețele barba și gura,
Vesta liorenetă și fracul
Mănușile și clopul,
Gândește: de ar fi'n halat
Ia-i zice scumpe bărbat;
De-ar fi numa'n antereu
Ia-i zice: oh scumpul meu?
N'ai grije mult dac'alui pungă
E 'ndesată cât e de lungă
Numai cu aur și argint
Căci ori cât e de prețuit
Acest nobil și scump metal,
E rece fiind că'i metal;
Cu atât mai puțin însă caută
La decretul lui cel de plată,
Că nu'i sfârnar în astă lume
Să'ți vînză norocul pe sume
De bani galbeni și rotumjori,
De-ai avea grămezi până'n nori.

Privește fetiță bine
 Cu ce ochi să uită la tine,
 De' vezi că din ochi te-ar mânca.
 Să știi că'n scurt s'a sătura
 De tine, ca de pere acre
 Acestea nu sunt priviri sacre.
 În scurt timp fața ta copilă
 El va jura că'i de cămilă
 Dacă nu chiar de crocodil
 Deci să'ți alegi așa un copil
 Cât să'l iubești, să te iubească
 Din inimă călugărească
 Fără vre-un mârșav interes,
 Apoi poarte cizină ori fes
 Cu el îți mănca cojile
 Pân' s'or cionta zilele.

Hei numa'n țarina iubirei
 Crește taina fericirei
 Floarea cea scumpă a nemurirei
 De vei așterne astă floare
 Să știi că iubirea nu moare
 Din nice unul dintre voi,
 Nu'ți ști de grije și nevoi;
 Căci unde sincera iubire
 Se cunună iar cu iubire
 Acolo jugul cel de dor
 Al cununiei, e ușor.

Lelițo.

Lelițo cu ochi spoți
 Când gândești să te măriți?
 Vezi să nu mai stai mult față
 Ca vopselele se gată
 Și rămâi ca vai de tine
 De n'o să te mai ia nime
 Nici bogatul nici săracul
 Nice dracul nici burlacul.
 Aoleo cum te-ar lua?
 Mai urată ca ciurma,
 Mai bătrână ca buna...
 Poți lua maturi în spate
 Să pleci cu ele pe sate!...

Chimu.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Feciorul se întoarce amețit seara
 târziu acasă. Bătrânul începe să-l
 mustre:

— «Știe-te naiba Niculiță, tu de
 câteori rămâi mai mult cu prietenii,
 totdeauna vii beat acasă.

— De, așa-i răspunse feciorul
 sughifând, — dar să te văd pe dum-
 neata cum ai fi când ai bea atâta cât
 am beut eu în astăseară.

Un tinăr cam bleg, — care a încercat
 înzadar să cucerească inima unei fete, —
 o întreabă disperat:

— Spune-mi, pentru Dumnezeu, de
 ce nu te măriți domnișoară?

— Pentru că n'am atâția bani să
 hrănesc un trântor oa Dumneata, — răs-
 punde, răutăcioasa fată.

Calugărul: Probează domnule Siberstein și mănca și
 dumnia-ta așa o porție de purcel grăscior și mustos, și vei
 vedea că nu te duci în lad!

Silberstein: Domnul protisincel! Probează și dimata
 a te însura și a-ți lua o nevastă tinerichi și frumușich, și te
 vei vedea aici pe pământ în mijlocul Raiului!

O presupunere puturoasă.

Cârciumarul: Aici e friptura din picioare de iepure
 — Poftă bună!

Oaspele: (Dupăce a gustat friptura, scapă cuțitul și
 furculița din mână, și strâmbă din nas).

Cârciumarul: Ce strâmbi din nas domnișorule, —
 doar nu îți e friptura fină destul?

Oaspele: Asta chiar nu, dar mi se pare, că iepurile
 a călcat în oare-ce!

Râpa și cu Onea.

Râpa: Auzitai mo Oneo că Ungurii vrea să facă bani de hele mari din măstacăn și de hâi mărunți din șorlic?

Onea: Tii trăzni-le-ar de proști! Să facă ei pe hâi mari din pita și pe hâi mici din slanină șapoi să vază că la ștampăluit nu să grișesc cu număratu.

Râpa: Ș'apoi mo Oneo! Vre să chindisesca banii pe dos cu o Ungarje d'a mare și pe unde-o luat Ru-

mânia și hâialanși să spoiască cu negru și să iscălească „Nu pe veci“.

Onea: Bine o zăs cine-o zăs că prostu'i prost și'n ziua de paști. Dice să mai spoiască ei șorlicele cu negru mai ghine să facă o bancuță din lichiu cu brânză să'l de rumânului să-l mănce ș'apoi să se pue cu oala la schinarea rumânului și să sghiere „Nu pe veci“ Ar lii mai cuminte de-ar băga 'n lichiu și oțăr de sare amară.

Știri telegrafice.

Agencia: **Tepeș.**

aduse în cârcă de „Puiul Calicului“

Brad. Fiind lipsă mare de rămațori, Bradenii au primit un vagon unsoare de porc prin intervenția matorului lor protector dela matorul corp.

Brașov. Zi de zi perciunații tin întruniri secrete în vederea mutării Palestinei la Brașov. Proiectul pentru zidirea unei mari sinagoge, destinată schimbului de lei, dolari și coroane mărunte (pe hârtii de câte o mie) e deja aprobat. Colonizarea aleșilor lui Israil se va face cu mai mare pompă, ca, — pe vremuri, — colonizarea Sașilor lui Hermann.

Râmnicul Vâlcea. Cercul studenților examinând socotelile financiare ale excursiei dela Săliște au constatat că Eșitele sunt în majoritate fajă de „Intrate“. Incheierea socotelilor sentimentale au dat însă cu mult mai mult la „Intrate“ decât la „Eșite“. Astfel vedem că paguba banilor se consolează cu pierderea inimilor.

Sebeșul săsesc.

Chirurgul Grasser vrând să opereze zilele trecute sentimentul românesc, i-a scăpat cușitul în propria-i vână de rezistență săsescă. În nemărginita-i furie a aruncat afară din spital pe un biet Românaș istovit de boală. N'a trecut mult și vâna de rezistență, — care era rânită, — l'a silit și pe „desinteresatul“ doctor să urmeze drumul Românașului.

Cluj. La secția avorturilor din Clinică se studiază senzaționalul avort al ziarului «Voința» obvenit dintr'o căsătorie nelegitimă a vr'unui partid oarecare. Descoperirea misterului interesează foarte mult opinia publică, care era invitată să boteze plodul venit, înainte de vreme, pe lume.

Sibiu. Pnându-se în discuție chestia secretarului comunal majoritatea a fost cu Groza iar minoritatea îngrozită a făcut apel la anatemele Hârcii din „Calicul“. Hârca le-a dat răspuns că taxa pentru o serie de blesteme costă un stânjin de lemne și 1/2 stânjin de răs cu sgârçiuiri.

Sibiu. Măritul magistrat, —

care e mai sas decât regele Saxoniei, — în urma multor stăruințe, a hotărât totuși să romanizeze unele numiri de străzi și monumente. Astfel fântâna lui Falkenhein va fi «Fântâna lui Falcă în haină», Karlplatz se va numi „Carli'n braț“, Alpenkor va fi Talpă'n... pardon (când e vorba de curaj), Hundsrücke se va numi «Spinarea Cameleonului» iar Erlenpark, — având drept de municipiu asupra băncilor lui Cupidon, — va purta numirea de «Eu împac» (tot ce n'o putut împăca ofițerul stării civile). Palatul trebuințelor fizice, secția „Eșite“ de pe Bretter va purta numirea de «Arz V. Streussenburg». Astfel magistratul va rămânea mulțumit că schimbarea nu s'a făcut mai radicală, Nepomuc va rade iar Răbdarea românească va dormi liniștită mai departe.

Săliște. Maiatul studenților din anul acesta a atins recordul tuturor sărbărilor studențești de vară. Afară, — la Neted, — a înviat în plină natură Heidelbergul de altădată. Păcat că au fost prea mulți Kellermani și prea puține Kethi, așa că bieteile pioști naționale au avut cam mult de furcă până la actul fotografierii. Seara, pe luciul parchetului, — Râmnicenii ar, fi vrut și ceva Walsteep, dar n'au comandat, Săliștenii n'au vrut, dar unul din ei a comandat, așa că din scăpărarea asta au tras folos doar drăgălașele dudui, cari ar vrea drept canon o săptămână de Walsteep iar ca duhovnic pe Nicu filozoful.

Cluj. O mulțime de comercianți jidani precum și unii Unguri întârziți au uitat, se vede că trăesc în România. Serviciul de informații al tineretului universitar a împărțit gratuit într'una din seriile trecute informațiile de lipsă. Firmele ungurești au fost trimise toate în Ungaria iar negustorilor le-a lăsat dreptul să aleagă: sau cu firmă românească în România; sau dacă nu să meargă după țândărilor firmelor ungurești în paradisul lui Horthy ori în Canaanul Palestinei.

Mă hă hă!

S'a n'ștepat țeposu'n țepe
Și-a voit ca să mă'mbete
Cu apă din apaduct
Crezând că-i yin de beut
Aoleo Sfinte Ilic
Nu pricepi la calicie
Crește 'ți-ar iarba pe nas
Să fi plouat tu vinars
Ce-ai crezut c'o să se'mbete
Calicii cu apă rece
Să mă ducă hantatarul
De te mai scol cu lăstarul...
De 'ți-oiu mai cânta troparul
Pană-i hăul de-ai dormi
Știu că nu te-oiu mai bocii.

Tintaș sigur...

— Bree, — Trebuie că l'am nimerit bine, ca
fuge al dracului...

Ce-ar vrea părintele.

Preuteasa: Tu cetești mereu în cărți pă-
rinte și de mine îți uiți cu totul! — Ce fericită ași
fi dacă ași putea fi și eu o carte...

Părintele: Așa zău preuteasă, că bine zici,
dar atunci mi-ar plăcea mult mai tare să fii un ca-
lendar, ca în tot anul să am unul nou...

Balada materialismului.

De vrei să fii puternic
În lumea asta mare
Adună, strânge vecinic
La aur și parale
Caci banul te ridică
Chiar pân la deputat
Și el îți dă chiar cinstea
Ce poate o-ai păpat.
Dacă 'n pungă ai valoare
Ai și titluri și onoare.

Însă fără bani, aceste, cu greu se pot câștiga
Ori, — câștigate odată, — mult n'o să le poți
păstra.

Banii, banii și iar banii ei întotdeauna sunt
Fericirea 'ndestulării, — „Nervus rerum“ pe
pământ.

Și dacă e nervus rerum
Pe globul nostru terestru
Te închini celui ce-l are,
Chiar de-i dobitoc pedestru.

Numai!

Numai un singur dor
M'apasă pe inimă
Să mă lăsați să mor
Cu'n paharuț în mână
Să'mi fie somnul lin
După-ce-am scurs vre-o zece
Să'mi picurați pe cap
Puțină apă rece
Și nime'n urma mea
Să nu mai bea rachie
Pentru venirea-a doua
Să 'mi-o rezervați mie.

Chimu.

Din isprăvile lui Stan Pătitul.

Pe Vlad Bolândul îl cunoașteți cu toții d'un prost, și omul prost, dacă'l mai chiamă și Vlad, e atât de perfect în prostie, încât cu prostia lui poți pardosi stradele. Cea mai mare locomotivă a căilor ferate din lume, și dacă sboară prestre sine cu iuțeala fulgerului, întâlnindu-se cu prostia lui Vlad Bolândul, stă în loc, și tremură ca calul înaintea unei cămile.

Nime în lume însă nu e atât de prost, ca să nu creadă, că alții-'s mai proști decât el. Ear' prostul, când îl apucă mîntea, face minuni. Se vă povestea cum Vlad Bolândul, a tras p'un avocat înțelept pe sfioră.

Vlad prostul, cum știții cu toții, n'avea de toate celea. Era sărac ca șoarecele silit d'ași face gura-'n aer. Dar' cu toată sărăcia lui avea datorii, ca un magnat de pe valea Someșului. Datoriile au pus pe Vlad prostul pe mîna advocaților, și cine ajunge odată pe mîna advocaților, acela nu mai are lipsă să-și cumpere pepten. Vlad prostul cunoștea deja toba, ca calul țiganului biciul, și mai dăunazi îi ajunsese și casa pe sunetul tobei. Casa' lui însă jumătate era proprietatea nevastei sale, care, nefiind nimănuui datoare, în cazul vânzării casei, ar fi trebuit să primească jumătate din prețul vânzării.

Casa s'a fost prețuit judecăto-rește la 4000 cor., dar' pe partea lui

Vlad prostul erau 7000 cor., întăbu-lați, și așa, ca toți creditorii să-și ca-pete banii, ar fi trebuit să se vîndă cu cel puțin 14.000 cor., și ceva mai mult, pentru-că mai era o grămadă de spese cu procesele.

Ce face Vlad prostul? Cîteva săptămâni înaintea vânzării cîșii scrie la feciorul său cel mai mare la Bu-curești, ca se-'i trimită o epistolă de următorul cuprins:

Scumpilor mei părinți!

Aflând din scrisoarea voastră, că casa, în care eu m'-am născut, a ajuns la vânzare, și voi, ca mîne, o să ajungeți pe uliță m'-am hotărât să o rîscumpăr, cu ori-ce preț. Mie ajutându-mi Dumnezeu la o stare bun-ică, mi-e acum ușor' a vă ajuta. Rugați pe unchiul Tănase se cumpe-re casa pentru mine, și se dea pe ea pînă la 15,000 cor. Eu îndată ce-'mi veți scrie, cu cât s'a cumpărat casa, vă trimit banii, ca s'o plătiți.

Primiți etc...

Vlăduț.

Primind epistola asta, Vlad pros-tul s'a dîrs la avocatul, care ceruse vânzarea cîșii, și era cu 3000 cor., pe urmă întăbulat pe ea, și l-a rugat să aibă milă, și să nu-i vîndă casa. Dar înzadar, advocații poartă inima'n pungă. Așa Vlad prostul s'a reântors dela avocat, fără nici o speranță că-tră casă epistola primită dela fiuso Vlăduț o a lăsat însă să cadă din

mîltele hîrtii, ce avea cu el, ca per-dută, în cancelaria advocatului.

Advocatul într'un tîrziu, află jos pe podine epistola trimisă lui Vlad prostul de fiuso din București, o ce-tește, și ia cuprinsul ei, cu multă bu-curie, la cunoștiință.

Vine ziua licitațiunei cîșii. La licitațiune, între alții, se prezentează unchiul lui Vlăduț, Tănase, și advo-catul. Se începe licitația, și prețul casii se urcă la 14001 cor. pe care'l oferise avocatul. Unchiul lui Tănase dă 14500 cor., iar avocatul 14501 cor. Atunci unchiul Tănase 'și retrage vadiul și casa vrednică. rămîne pe ad-vocat.

La împărțirea prețului de vân-zare, mama lui Vlăduț și-a primit partea ei liberă de datorii cu 7250 cor., și-a cumpărat altă casă, i-a mai rămas și bani, iar avocatul fuera, ca olarul când și-a răsturnat carul cu oalele.

Of Ielițo.

Of Ielițo 'ncinsă bine
Mai las' mîndria pe mîne
Iați o pipă și-un gheoc
Și ghicește de noroc
Să vezi nu faci treburi bune
Capeti bani câștigi renume
Ba cîte una se 'ndură
De'ti mai dă vre-o pișcătură
Las' mîndria schimbă-ți planul
Și-om vorbi apoi la anul. —

Știrile zilei.

Afară e lună plină
Câni lațra tot mereu
Caută bivoli'n mocirlă
Dormi ușor bodorul meu
Caută pupăza pe note
Porcii plîng lîngă lătura
Toată lumea secundează
Dormi în pace o cenzură
Sufletele imblînzite
De mirosul dulce-al verii
Se trag cătră sanatorii
Să-și mai oțelească creerii
Iară barba prea-sfîntită
Fără un pic de prihană
Umilit'a două fețe
Intr'o cracă de izmeană
Drept răsplată pentru-acesta
I s'a dat un portofel
Când să cate'n el drăcie
A fost spart în fund și gol
Afară e vînt și rece
Lumea șade lîngă foc
Popa cîntă plin de jale
Nu vin pețitori deloc!

Din filozofia cocoanei Gurădulce.

Fericite sunt mâțele că nu au soacre!

Eu, când cineva se însoară sau se mărită, din principiu, nu'i gratulez, ca să nu mi se poată spune, că am poftit cuiva răul. Dacă cei-ce se însoară sau se mărită nu'și pot însuși gratula la căsătorie, eu cu gratularea mea n'aleg untul din brânză.

Altcum omul azi nici nu mai știe cui se gratuleze: Azi feciorii se mărită și fetele se însoară.

Nu înțeleg aici pe țărani noștri. La țărani noștri sfânta scriptură mai are încă valoare, și la ei bărbatul e capul femeii. Țăreanca noastră, și dacă'și la un bărbat d'ai Babei Pantilimoana, tot nu'și uită că ea are fuior în cap. Și apoi țărețele noastre, purtând opinci, nici nu pot face pretenziuni la regimul pantofului.

Intre țărani noștri, așa numiții „eroi de pantofi“, sau mai, bine zis „Tăpălăgile lui Isaia tănțuește“, sunt tot așa de rari ca și corbii albi, sau ca Măerițele din Sibiu, care dau bărbatului tot crucerul ce'l câștigă, fără să știe unde'i cărciuma Kremăroaiei.

Din contră, în societatea noastră așa numită cultă, e cu totul altă căiță. În societatea asta bărbatul de regulă e „Tăpalaga lui Isaia tănțuește“. Bieții bărbați — ce e drept — poartă

cilindru, dar' omul cu ochi pătrunzători vede la ei căița, ca și la strigoi coada.

Cauza atărei stări sociale e cultul adeseori nemeritat al femeii, care merge până la negațiunea propriei individualități, și mania despotică a femeilor noastre. „Se știu eu — a zis odată o femeă cultă către mine — că fata mea o se facă ce-i poruncește bărbatul, mai bine'i sucesc capul decât s'o mărit“.

Ce se alege în căsătorie de bărbatul, care, ia de nevastă fata unei mame cu atari principii, o știm cu toții. Bietul bărbat devine în căsătorie iobagiul fustelor. El niciodată nu câștigă destul; din câștigul propriu mănăcă ce, cum, și cându-i face nevastă, și dacă îndrăznește a afirma că o bucată nu'i sărată, rischiază, că nevasta-i sparge o oală, sau un blid în cap. Dacă vine de vreme acasă nu-i bine, dacă vine târziu, când intră în odăe durdue, fulgeră, și tună de se cutremură taina a șasa.

Cum îi mai vine unui bărbat, pe care Arhanghelul l'a scăpat de femeie, a se mai însura, nu'nțeleg. Dar ce să zică omul de acel nebleznic, care după ce a îngropat trei femei diabolice, a rămas cu trei diaboli de soacre la casă, și acum vrea să se însoare a patra oră?!

Anunțuri

pentru „Calendarul Calicului“ pe anul 1921 se primesc la administrația revistei în Săliște precum și la „Librăria Săteanului“ Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Se află de vânzare

o casa Wertheimiană, o masă de scris și mai multe icoane în Săliște Str. București Nr. 974.

Cercetați cu toții noua întreprindere românească

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

!!! SIBIU !!!

Str. Ciznădiei Nr. 1 (în centrul orașului).

Casă de editură. Cărți didactice, literare, științifice și bisericești. Depozit de ziare și reviste. Recvizite școlare, depozit de hârtie, plicuri, articole de papetărie, diferite tablouri.

Primește comande pentru bilete de vizită, de logodne, cununii, invitări, necroloage etc. Agenție teatrală. Depozitul imprimatelor administrative. Primește tot felul de lucrări tipografice. Primește abonamente, anunțuri etc. pentru revista umeristică „Puiul Calicului“ și pentru gazeta săptămânală „Cuvântul Poporului“ din Săliște

Librăria Săteanului din Săliște rămânând o expoziție a Librăriei Săteanului din Sibiu va servi și de aici înainte onor. Sa clienței. Tot așa tipografia va executa și pe mai departe orice comande de tipografie.

Reclama cea mai bună să poate face în

Calendarul Calicului

care va apărea în 20,000 exemplare. Publicați deci anunțurile Dv. în „Calendarul Calicului“.

Restaurantul gării Sibiu

servește cele mai alese mâncări și beuturi. Zilnic bere proaspătă.

M. Macarie
antreprenor.